

Recomandarea nr. 65
(în redacția din 10.12.2015)

*Cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației vamale ce reglementează
stabilirea poziției tarifare pentru mărfurile importate
(pct. 3 al Recomandării în redacție nouă)*

Conform art. 141² Cod vamal, clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclatorului mărfurilor al RM. În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatorul mărfurilor al RM. **Or, organul vamal este în drept și are competența legală să intervină și să modifice motivat poziția tarifară a mărfii supuse importului, cu încasarea suplimentară a dreptului de import.**

Decizia Serviciului Vamal cu privire la clasificarea mărfurilor este obligatorie. În cazul dezacordului cu aprecierea poziției tarifare a mărfurilor realizată de organul vamal și explicațiile din decizia respectivă, declarantul este în drept să conteste decizia în modul prevăzut de legislația în vigoare.

Clasificarea mărfurilor conform Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova se efectuează după Regulile principale de interpretare a Nomenclatorului mărfurilor al RM, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1525 din 29.12.2007.

Potrivit pct. 3) al Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Nomenclatorului mărfurilor al RM nr. 1525 din 29.12.2007, în cazul apariției unor divergențe la clasificarea și codificarea mărfurilor, se utilizează Notele explicative ale Convenției internaționale privind sistemul armonizat de codificare și descriere a mărfurilor din 14 iunie 1983, aprobat de Organizația Mondială a Vămile, la care Republica Moldova este parte.

În cazul apariției unor divergențe între declarant și organul vamal cu privire la clasificarea mărfurilor, pentru elucidarea unor aspecte științifice etc., care cer cunoștințe speciale, legislația în vigoare permite antrenarea specialistului în domeniu pentru a se pronunța asupra problemei apărute sau solicitarea efectuării unei expertize sau aplicarea notelor explicative ale Organizației Mondiale a Vămile.

La examinarea acestei categorii de pricini se va reține că, instanța de judecată nu este în drept de sine stătător să efectueze clasificarea mărfurilor conform Nomenclatorului mărfurilor, ci trebuie doar să se pronunțe asupra corectitudinii stabilirii poziției tarifare în baza prevederilor legale în vigoare (Hotărârea Guvernului nr. 1525 din 29.12.2007, Convenția internațională privind sistemul armonizat de codificare și descriere a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983), să constate și să elucideze toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și care au stat la baza emiterii hotărârii judecătorești.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 230 CPC, la soluționarea acestei categorii de pricini, instanțele judecătorești, printr-o încheiere, pot atrage,

din oficiu sau la cererea oricărui participant la proces, specialiști în domeniul respectiv pentru consultații, explicații și ajutor tehnic.

Conform art. 127¹³ Cod vamal, documentul care servește drept dovadă a apariției obligației vamale și a măsurilor de politică economică și care este obligatoriu din momentul aprobării de către conducerea organului vamal îl reprezintă decizia de regularizare.

Atunci când obiect al litigiului este o decizie de regularizare emisă în urma unui control ulterior prin reverificare este necesar a fi examinate următoarele aspecte:

1) În cazul în care decizia de regularizare vizează niște declarații vamale de import ce au fost pe culoarul verde de vămuire, după cum s-a menționat *supra*, instanța de judecată urmează să se expună asupra corectitudinii stabilirii poziției tarifare.

Conform prevederilor Ordinul 480-O din 18.12.2006 cu privire la Metodologia de prelucrare a declarației vamale în detaliu sunt stabilite trei culoare de vămuire, unde *culoarul verde de vămuire este culoarul de vămuire care determină acordarea liberului de vamă fără efectuarea controlului documentar și fizic*. În acest caz, în conformitate cu prevederile art. 198 și art. 181¹ Cod vamal, organul vamal este în drept în termen de 5 ani de la momentul validării declarațiilor respective, să efectueze un control ulterior prin reverificare sau audit post-vămuire și să modifice declarația vamală în cazul constatării unor neconcordanțe (*ex: poziția tarifară eronată*), chiar și în lipsa unor informații noi.

Acest fapt se explică prin aceea că declarațiile vamale depuse au fost distribuite de Sistemul Informațional "ASYCUDA WORLD" pe culoarul verde de vămuire, liberul de vamă pentru mărfurile importate a fost acordat fără efectuarea controlului documentar și fizic. Deja, ulterior, în strictă conformitate cu normele legale, intervine misiunea auditul post-vămuire care este o formă de control vamal, care are drept scop verificarea respectării legislației în vigoare de către persoanele stabilite în Republica Moldova la momentul trecerii mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova și plasării acestora sub o destinație vamală.

În contextul celor relatate cu privire la misiunea auditul post-vămuire, instrumentele utilizate în scopul prevenirii și combaterii eschivării de la achitarea plăților vamale, care corespunde întocmai standardelor europene sunt cele de audit post-vămuire, efectuat ulterior eliberării mărfurilor în liberă circulație.

Conform principiilor moderne de administrare vamală și a standardelor europene spre care tinde Republica Moldova, autoritățile vamale pun accent pe fluidizarea traficului la frontieră concomitent cu dezvoltarea controlului ulterior. Astfel, pentru a nu reține mijloace de transport și mărfuri în vamă, controlul la momentul vămuirii se face conform procedurilor simplificate (culoarul verde de vămuire) și în regim prioritar (în caz contrar durata vămuirii și controlului tuturor actelor de însoțire a mărfii ar dura zile întregi). Astfel, este facilitată vămuirea la momentul importului, iar pentru asigurarea corectitudinii declarării mărfurilor organul vamal inițiază controale post vămuire la agentul economic.

2) **În cazul în care decizia de regularizare a fost emisă în legătură cu existența unor informații noi, care confirmă faptul că la momentul vămuirii, informația pe baza căreia s-a realizat importul, a fost una inexactă și incompletă**, instanța de judecată urmează să se expună asupra faptului dacă organul vamal, având în vedere prevederilor art. 181¹ Cod vamal, avea competența legală să exercite un control ulterior și să regularizeze situația. În atare situație, organul vamal trebuie să probeze care informații adiționale (*ex: declarație de export; invoice-urile de la furnizor, etc.*) au fost constatate în cadrul controlului ulterior, care nu ar fi fost prezentate la momentul vămuirii, întru confirmarea faptului că informația pe baza căreia s-a efectuat importul a fost una inexactă (eronată) și incompletă. Or, conform art. 181¹ alin. (3) Cod vamal (*variantea legii până la 01.01.2014*), legiuitorul oferă organului vamal dreptul incontestabil să purceadă la modificarea din oficiu a declarațiilor vamale și efectuarea recalculării drepturilor de import, numai într-un singur caz: dacă, după reverificarea declarației sau după controlul ulterior, rezultă că dispozițiile ce reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, doar atunci organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile informații obținute.

În situațiile în care există informații noi constatate în cadrul controlului ulterior, ce confirmă că informația pe baza căreia s-a efectuat importul, a fost inexactă sau incompletă, organul vamal efectuând un control ulterior, este în drept să emită decizii de regularizare întru încasarea suplimentară a drepturilor de import, ținând cont de acele informații noi, iar instanța de judecată în cazul dat, urmează să aprecieze corectitudinea stabilirii poziției tarifare stabilite ulterior în raport cu prevederilor legale în vigoare.

3) **În cazul în care decizia de regularizare a fost emisă în circumstanțele în care informațiile pe baza cărora s-a efectuat importul, au fost exacte și complete, însă organul vamal a considerat ulterior că poziția tarifară este eronată**, se reține că prevederile art. 181¹ alin. (3) Cod vamal, care permit organului vamal să regularizeze orice situație atunci când constată o eroare la vămuirea bunurilor importate, oferă acestuia, la efectuarea unui control ulterior, **dreptul de a emite decizii de regularizare** și de a interveni în baza unor noi principii stabilite și motivate în modul corespunzător, vizavi de poziția tarifară la o anumită marfă, cu modificarea acesteia.

În cazul în care se constată că, în urma modificării poziției tarifare, a luat naștere o obligație vamală, organul vamal ia măsuri pentru încasarea taxelor neachitate, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

În cazul dat, perceperea penalităților de întârziere aferente nu se va efectua.

Or, acestea se încasează doar atunci când importul a fost realizat pe baza unor informații eronate (inexacte sau incomplete).